

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
КИР ВАСИЛІЙ СЕМЕНЮК
АРХИЄПІСКОП І МИТРОПОЛИТ ТЕРНОПІЛЬСЬКО-ЗБОРІВСЬКИЙ



РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
АРХИЄПІСКОПА ТА МИТРОПОЛИТА
ТЕРНОПІЛЬСЬКО-ЗБОРІВСЬКОГО ВАСИЛІЯ СЕМЕНЮКА

Преосвященні владика,
Всесвітліші і Всечесніші отці, Преподобні брати і сестри у монашестві,
любі брати семінаристи, дорога родино вірних Тернопільсько-Зборівської архієпархії
та всієї нашої митрополії

«Бачивши Ісус, як через гріх зотліла в людині Божа подоба, прихилив небеса і зійшов та незмінно поселився в дівичому лоні, щоб у нім обновити упалого Адама, який кличе до тебе: Слава твоїй появі, Спасителю мій і Боже!»
(Стихира литії Різдва Христового)

Христос рождається!

У різдвяну ніч шириться голос ангела, який приносить радісну звістку: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю усього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (Лк 2, 10-11). А далі долучилися до нього голоси великої кількості ангельського війська, які хвалили Бога словами: «Слава на висотах Богу, й на землі мир, людям його вподобання» (Лк 2, 14). Ця ангельська пісня впродовж століть переспівується у наших численних колядках. До цього співу приєднуємося й ми сьогодні. Долучаємо наші голоси до голосів ангелів та хвалимо Бога, що стався людиною. Не ангелом, а людиною став Бог, щоби кожне сотворіння вихваляло свого Творця у людській подобі: «Нехай поклоняться йому всі ангели Божі», – каже святий апостол Павло у посланні до Євреїв (Євр 1, 6). З великою урочистістю кожної неділі протягом року повторюємо слова ангела, сказані у вифлеємську ніч, а кожен раз, промовляючи «Символ віри», пригадуємо собі, що Він, Ісус Христос, «зادля нас людей і нашого ради спасіння зійшов із небес, і воплотився з Духа Святого і Марії Діви і стався чоловіком».

Бог приходить, щоб оселитися на землі, серед людей, заради людини, щоб обновити зотлілу через гріх Божу подобу у людині. Чи не потребує наша спільнота такого Божого сходження сьогодні? Чи Божа подоба є видимою і впізнаваною у нашому суспільстві, чи може, зазнала тління через численні гріхи? Христос народжується, щоб її відновити. Спостерігаючи за зростанням агресії, ненависті, жорстокості, неправди, байдужості, численних маніпуляцій та подвійних стандартів у суспільствах усього світу, розуміємо, що ми є середовищем, яке потребує цього оновлення. Зотліла у нас Божа подоба сьогодні, як ніколи, потребує приходу Божого Сина, котрий єдиний має владу її обновити. Його

сходження цієї ночі дає можливість кожному навернутися, змінитися, позбутися гріха, бо заради цього Бог став людиною.

Цьогорічне свято Різдва Христового є винятковим, бо проходить у надважких обставинах протистояння жорсткому російському агресорові в умовах постійного терору. Українське суспільство не може вийти з темноти ночі, що нас поглинула, та дочекатися світанку. Цей гіркий досвід нашого народу дозволяє нам по-особливому сприймати різдвяну історію. Це історія не лише радості та щастя, але й історія випробування. Божий Син приходить у світ у образі беззахисної дитини, яку кожен може скривдити. Свідки Його народження – убогі пастушки. Свята Родина, Марія і Йосиф, наштовхуються на нечулість, коли не знаходять місця у заїзді. Далі вони змушені стати вигнанцями з рідної землі під час втечі до Єгипту заради спасіння Божого Сина. Проте усі ці випробування є ніщо для того, з ким є Бог, ким Він опікується.

Дорогі у Христі! Усі ми переконані, що Господь сьогодні з нами, з усім українським народом, який страждає, а Бог завжди з тими, хто страждає. Тому його присутність серед нас є могутнім засобом, що дає силу подолати всі випробування, якими б важкими вони не були. Не піддаваймося зневірі, втомі, знеохоті, тому що сьогодні народжується Христос, який приходить у світ, аби скріпити нас і дати надію.

Дорогі брати і сестри! Нехай новонароджений Христос кріпить нашу єдність, бо від Його благословення і нашої солідарності залежить існування українського народу. Сьогодні усі ми схиляємо голови перед мужністю наших воїнів, які боронять Україну. Нехай Господь береже їх. Нехай новонароджений Христос принесе радість у сім'ї наших військових, що не побачать цього року своїх родин за святковим столом. У цю Різдвяну ніч хочу розділити біль родин, котрі втратили рідних, близькі яких у полоні, з внутрішньо переміщеними особами; з усіма братами й сестрами, яких недоля закинула на чужину. Всі ми частина єдиного, вільного, гідного українського народу, де б не знаходилися.

Дякую тим, хто протягом вже довгого часу, ведений духом підтримки та волонтерства, постійно працює, аби підтримати наше військо. Особливо складаю подяку жертводавцям, які підтримують ініціативи наших волонтерів.

Цьогорічне Різдво особливе, адже ми вперше святкуємо його разом з усім світом. Те, що здавалося неможливим змінити протягом століть для поколінь наших предків, непомітно, без примусу, у слухний час стало само собою зрозумілою необхідністю. Бог завжди має слухний час для всього.

Улюблені у Христі! Нехай новонароджений Христос, Який прихилив небеса і зійшов, щоб оновити упалого Адама, відновить Божу подобу у кожному з нас. Нехай принесе мир кожному українцю та українці, мир усій нашій багатостраждальній Україні. У цю різдвяну ніч, ніч надії, яку Бог дарує усьому людству, хочу спільно з вами прославити Його словами нашої української коляди: «Глянь оком щирим, о, Божий Сину, на нашу землю, на Україну, зішли їй з неба дар превеликий, щоб Тя славила во вічні віки».

Христос рождається! Славимо Його!



Дано у Тернополі

при архикатедральному соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці

12 грудня 2023 року Божого